

Orosháza, 1889. július 18. – Orosháza, 1974. április 25.

Apja bognármester volt. Elemi iskoláit befejezve lakatosnak tanult. Géplakatossegédként előbb a csepeli Weiss Manfréd Vasművekben, majd Bécsben, Berlinben és Prágában – besorozott katonaként – különböző hadiüzemekben dolgozott esztergályosként. Az 1920-as évek elején hazatért szülővárosába, és saját tulajdonú cséplőgépével bércsépléseket vállalva tartotta fenn családját egészen 1948-ig. 1950-től a Szöllősi Állami Gazdaság gépműhelyében dolgozott gépszerelő lakatosként, egészen 1960. évi nyugdíjazásáig. 1906-tól tagja volt a vas és fémmunkások szakszervezetének. Az 1923-ban létrehozott orosházi munkásotthon alapító tagjai között tartják számon, 1929-től pedig a Magyarországi Szociáldemokrata Párt képviselőjében tagja a Békés vármegyei törvényhatósági bizottságnak. 1944. decemberében Orosháza egyik szociáldemokrata képviselőjeként delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Ugyanekkortól tagja a helyi nemzeti bizottságnak. 1945–1948 között a Szociáldemokrata Párt orosházi szervezetének elnöke. A két munkáspárt 1948. évi egyesítésekor minden pártbeli és közéleti tisztségéről lemondott, semmilyen közéleti szerepet nem vállalt.